No. 101. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 19 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ZWITSERLAND.

— Een brief uit Geneve geeft nieuwe berigten omtrent de beklimming van den Montblanc, door de heeren *Bravais* en *Martins*. Het vertrek had eerst plaats kunnen hebben op den 27. Julij, ten gevolge van moeijelijkheden, ontstaan tusschen de geleerden en hunne geleiders. De onderneming zoude gelukt zijn, indien zij op den 27. of 28. had kunnen plaats hebben, zijnde de weergesteldheid alstoen zeer gunstig. Nu werd zij eerst op den 2. Augustus beproefd. De geleerden hebben aan de *grands mulets* overnacht. Eene andere karavane, bestaande uit liefhebbers, was hen voorafgegaan; deze bestond uit drie jonge Engelschen en eenen Hongaar van eenigen leeftijd. Op den 1. Augustus ging deze karavane het eerst op weg. Op halfweg, tusschen de *grands mulets* en den top gekomen, moesten zij uit vermoeijenis en het slechte weder terugkeeren. De knecht van den Hongaar haalde hunne geleiders over, om verder te gaan. Zij bereikten den top en bleven er slechts tien minuten, afgeschrikt door eene digte wolk, welke onder hunne voeten zweefde. De terugtogt was zeer gevaarlijk. De wolk was in eene sneeuwlaag van 40 centimetres dikte opgelost. Indien de geleerden en hunne gezellen niet waren teruggekeerd, zouden zij buiten twijfel allen zijn omgekomen. Des avonds zijn zij te Chamounie teruggekomen en hebben hunne tent opgeslagen gelaten aan de *grands mulets*.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 8. Augustus. Heden is door de politie eene prent in beslag genomen, betrekking hebbende op den aanslag op het leven des Konings. Men zag op dezelve de portretten van het koninklijk paar, en onder deze eenige regels, van een zegenenden inhoud; alleen de rand vertoonde scenes uit de geschiedenis van den aanslag. Naauwelijks een dag na de daad, waren reeds afbeeldingen van dezelve verschenen en tamelijk lang geduld geworden.

— Als een staaltje van overdreven vereering des Konings, dat vrij belagchelijk is, verhaalt men het volgende: In een stadje in Westpruissen (Flatow,) trekt de lieve schooljeugd, onder aanvoering der ouders uit, om den koningsmoorder *in effigie* dood te schieten!

Tot dit einde wordt eene pop zamengesteld, waarop de knapen schieten, tot dat de lappen van hunne kogels doorboord zijn. Eene voortreffelijke wijze, om op de jeugdige gemoederen te werken!

KOBLENTZ, den 10. Augustus. Het geduchte onweder, hetwelk op 6. dezer over onzen omtrek woedde, heeft ook den dood van een mensch ten gevolge gehad. Nabij Driesch vlugtten namelijk, bij de nadering der bui, verscheiden menschen onder eenen boom; plotseling rukt de storm den boom uit den grond en verplettert onder denzelven een der genen, die daar eene schuilplaats hadden gezocht. Ook de van Maints komende stoomboot *Koningin* zweefde op genoemden dag nabij Geisenheim in groot gevaar. De storm had het vaartuig derwijze op zijde geworpen, dat het dek genoegzaam gelijk lag met het water en de passagiers in den grootsten angst verkeerden. Men zag moeders met kinderen in de armen nederknielen en den Hemel om redding smeken, terwijl andere dames in zwijm vielen en verscheiden Engelschen zich plat op den grond nederlegden. De kracht van den wind had het vaartuig in zijnen loop drie maal rondgeslingerd.

ENGELAND.

— Het sloopen van twee oude bouwvallen in Weststreet, nabij de markt van Smithfield, heeft tot eene zeer zonderlinge ontdekking geleid, en ziet men er de nieuwsgierigen bij groepen heenstroomen. Men wordt er evenwel niet toegelaten, dan op een briefje van den Heer *Wakeling*, een der administrateuren van het kerspel van St. John-square.

Een dier bouwvallen, een huis geteekend no. 3, is, ruim eene eeuw geleden, bewoond geweest door den beruchten *Jonathan Wild*, wiens leven en bedrijven in 1741 door den schrijver *Fielding*, bij wijze van roman, in het licht gegeven zijn geworden.

Een ander groot, ofschoon minder befaamd, boosdoener, is in de laatste tijden in dit zelfde huis gevat geworden en voorts door het hof van assises van Middlesex gevonnisd geworden. Dit proces heeft de bevestiging geleverd van al de in omloop zijnde nadeelige geruchten omtrent de bewoners van de huizen no. 2 en 3. De stedelijke regering heeft eindelijk besloten die huizen te doen sloopen, om door het aanbrengen van meerdere luchtigheid in deze volkrijke buurt, het ongezonde er van te verminderen.

Toen nu de moker de overoude muren begon te slechten, is het aan den dag gekomen, hoe alles in die huizen op het vernuftigst ingerigt was, tot het verbergen van, des noods, eene geheele bende dieven, en om de buit aan de navorschingen der policie te onttrekken. Het sloopen is onmiddellijk op last van het geregt gestaakt. Sedert laat men teekenaars er afteekeningen van komen maken, en romanschrijvers er studiën komen doen.

Maar ook meer doorluchte bezoeken zijn bereids aan deze spelonken te beurt gevallen; de Hertog van *Cambridge*, oom der Koningin, en Lord *Lonsdale* zijn ook die zonderlinge gebouwen gaan bezigtigen. In al de gangen en gewelven, welke de Hertog met zijn gevolg wenschte te bezoeken, waren lampen ter verlichting geplaatst.

De huizen no. 2 en 3 zijn tegen elkander aangelegen, maar zonder eenige gemeenschap. No. 3, door een' kaarsenmaker bewoond, was zeer verdacht en de politie had er reeds menigmaal een onderzoek in gedaan, hetwelk evenwel altijd zonder gevolg was verbleven. In dit nummer 3 had men wel eene verblijfplaats van slechte vrouwlieden gevonden, maar nimmer had men er goed zien indragen, hetwelk men vermoeden kon gestolen te zijn.

Na vele onderzoekingen heeft men achter het kantoor van den kaarsemakers-winkel in no. 3 twee valluiken gevonden, die beide in eenen langen gang uitkomen. In een dier gangen zijn veelvuldige insnijdingen of nissen, tot bewaarplaatsen van gestolen goederen.

De andere gang was bestemd, tot het doen ontkomen van boeven, die door de konstapels werden nagezet; die gang kwam niet uit aan de straat, maar aan eenen trap, boven aan welken een venster was, hetwelk uitkwam in het straatje, genaamd Fleet-Disch, een slopje, hetwelk de beide huizen van elkander afscheidt.

Eene plank, die altijd aan dat venster gereed lag, diende om in der ijl in eene der kamers van het tegenoverliggend huis te vlugten, in dit huis was eene achterdeur voor de verdere vlugt.

Een geheel doolhof van gangen en bogten doorgegaan zijnde, is de hertog met zijn gevolg eindelijk gekomen aan eene *oubliette* (onderaardsch hok) hetwelk hem niet weinig verwondering heeft gebaard. Het is een ruim, met steenen opgehaald gewelf, waarin hoogst waarschijnlijk menige moord volbragt is geworden. In een der hoeken heeft men onder eenig puin een skelet en eenige menschen beenderen gevonden; niet ver daar af lag een brok van een slegers mes, hetwelk denkelijk tot de moorden heeft gediend; op het handvatsel staat in zilveren letteren te lezen: *Benjamin Turtell*, 19. Julij 1787.

De gebruikers dier gevloekte moordspelonken bragten de dronken lieden, die zij in de straten van Londen vonden, in deze *oubliette*, waar zij hen van hunne kostbaarheden beroofden en daarna weder op de straat smeten, of wel op de manier van den befaamden *Burke*, onder een masker van pek verstikten, om de lijken aan de *resurrectionnisten* (opkoopers van lijken ten behoeve der snijkamers) te verkoopen. Het verdwijnen van onderscheiden inwoners van de wijk, van welke men nimmer meer iets vernomen heeft, versterkt dit vermoeden.

Ook heeft de Hertog van *Cambridge* zich doen geleiden naar de cel, in welke *Williams* zich zoo langen tijd aan de nasporingen van het geregt heeft weten te ontrekken. Het is een onderaardsch verwulf, waar de ellendeling, van licht en lucht beroofd, van de vochtigheid verteerde. Zijne medepligtigen voorzagen er hem van voedsel, maar het gewelf kon hij niet uitkomen; al de uitgangen der beide huizen waren door de policie bezet en werden dag en nacht bewaakt. Dit verblijf werd ten laatste zoo ondragelijk voor *Williams*, dat hij zich zelven eindelijk in handen der sherifs overleverde, afschoon hij zeer wel wist, dat de deportatie hem stond te wachten.

In het huis no. 2 dacht men insgelijks belangrijke ontdekkingen te zullen doen, maar de huurders, die er nog eenigen tijd huur aan hebben, verzetten zich voor zoo lang tegen alle opdelvingen en doen hun voordeel met de geprikkelde nieuwsgierigheid. Die het huis wil zien, moet zware fooijen geven.

FRANKRIJK.

— De Parijsche *Constitutionnel* kondigt aan, dat het aantal zijner geabonneerden in het tijdperk van 15. Maart tot 1. Augustus van dit jaar, van 3,400 tot 16,120 vermeerderd is. De oorzaak van deze ongewone vermeerdering van lezers moet, behalve in de prijsvermindering van het blad, daarin gezocht worden, dat de *Constitutionnel* thans niet zonder bekwaamheid de hartstogten van een deel der Franschen vleit, voor zoo veel de volkshaat tegen Engeland en den naijver tegen den toenemenden invloed der geestelijkheid betreft. Misschien nog meer komt daarbij in aanmerking, dat dit Parijsche blad zijne kolommen aanvult met den nieuwen roman van *Sue*: *De wandelende Jood*.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 13. Augustus. Heden is door den Breeden Kerkeraad der Nederd. Herv. Gemeente alhier, uit het te voren gemelde twaalftal, het volgende zestal van predikanten gemaakt: Ds. *B. Gann Dun*, predikant te Scheveningen; *W. Storm*, te Delft; *A. Slotemaker*, te Middelburg; *J. C. van Marken*, te Dordrecht; *A. Rutgers*, te Forwerd *J. R. de Bruine*, te Vlissingen.

— Van den Helder schrijft men van den 11. dezer: « Eerstdaags wordt alhier verwacht Z. Exc. de vice-admiraal *J. C. Ryk*, minister van Marine. Naar men verneemt, zal met den 1. September aanstaande te Vlissingen in dienst gesteld worden Z. M. fregat *Ceres*, genoemde bodem zal nog in den loop van dit jaar naar Oost-Indien vertrekken, ter aflossing van Z. M. fregat *Palembang*; over welken bodem het bevel aldaar voert de kap. ter zee *H. H. T. Coops*. Ook zal dezer dagen van Hellevoetsluis naar de West-Indien vertrekken Z. M. transportschip *Prins Willem Frederik Hendrik*, onder bevel van den luit. ter zee 1e klasse *C. G. van Hoogenhouck Tulleken*.

— In de voorgaande week heeft te Zwijndrecht eene poging tot moord plaats gehad door een' bedelaar op eene oude vrouw, welke hem eene naar zijn oordeel te geringe aalmoes gaf. Deze booswicht bragt haar een paar messteken in het gezigt toe, doch de vrouw wist zich uit zijne handen los te wringen, en op het oogenblik, dat hij haar op den grond wilde werpen, ontvlugtte zij. De misdadiger koos op haar geroep het hazenpad. Tot dus verre heeft men vruchteloos onderzoek naar hem gedaan.

— Den 26. Junij is te Barbados aangekomen Zr. Ms. brik *Echo*, kapt.-luit *Freudenberg*, van Suriname; dezelve is den 3. Julij om de Noord vertrokken.

DWINGELOO, den 8. Augustus. Heden morgen vroeg geraakte te Eemster de woning van *G. Scholten*, katerboer en daglooner, in brand; door de werking der brandspuit is eenig hout en hooi behouden. De brand ontstond door eene kat, welke, volgens zeggen van een jongetje, die bij het vuur aardappelen schilde, zich brandde en brandende naar het bed vloog, waarop twee zeer jonge kinderen lagen, terwijl de vader op het land en de moeder in den stal was. De moeder snelde op de angstkreten naar het woonvertrek, en greep gelukkig de beide kleinen van het bed; terwijl een voorbijganger de vier koeijen los maakte en redde, hebbende hij geen tijd om een jong beest los te maken, maar heeft toen achter aan het huis het varkenshok geopend, waardoor twee varkens ontkwamen, zijnde de overige varkens, benevens een schaap, verbrand. Het huis behoorde aan *F. Wichers*, welgezeten landbouwer te Eemster, die dadelijk *Scholten* en diens gezin in zijn huis heeft opgenomen; de inboedel dezer arme lieden is geheel verloren. De Heer burgemeester, die op het eerste brandgeroep zich naar Eemster spoedde, heeft, om in den eersten nood van het ongelukkig gezin te voorzien, eene vrijwillige inteekenings-lijst geopend en de notabelste ingezetenen verzocht daarmede morgen ochtend rond te gaan.

GEMENGDE BERIGTEN.

Bij de verkiezing van afgevaardigden te Korinthe is het zoo geregeld toegegaan, dat een burgemeester dood gedrongen en zeven stemmers gekwetst zijn; waarom niet liever eene ferme smulpartij vooraf gegeven, dat stemt de gemoederen tot toegefelijkheid: een volle buik een rustig hart. -- Te Berlijn heeft de hofjuwelier 200,000 thalers ingepalmd; Prins Albert is er gedeeltelijk de dupe van. -- De heer Pritchard, de man wiens naam thans door de werelddeelen galmt en voor wien twee magtige rijken elkander de pruik uitkammen, de Consul van Otaheite namelijk, is, volgens een Duitsch blad, uit Frankfort gebannen, te Caen met de noorderzon verhuist en heeft te Brugge eene massa brullende beeren achtergelaten. (H. B.) -- Twee jonkheeren voor de Duitsche Orde te Utrecht benoemd en twee jonge Giraffen, in een Batavier gepakt, te Rotterdam aangekomen. -- Twee jonkheeren en twee baronnen in de Doelen ingekwartierd. -- Kometen met kattestaarten voor het bloote oog zigtbaar. (Leid. C.) -- De Kroonprins van Pruissen is te Laken aangekomen. -- De Wandelende Jood van E. Sue vindt algemeen vertier. -- Maatje Gortzak bedankt haar geneesheer. (H. C.) -- De knollen in Limburg zijn uitmuntend (welligt verkoopt men ze den volke voor citroenen) -- Een weduwenaar wil f 5000, met eene vrouw die de kinderpokjes heeft gehad. -- Te Valkenburg zijn 59 merrien gedekt en te Roermonde 91; de hengst Muselman heeft daarbij een achterpoot gebroken. (*Verslag Prov. Staten van Limburg.*) -- Koningin Pomare van Otaheite walgt van de rum-podding en de Fransche soep; wil gaarne hare zaken overdoen, maar zit in de klem tusschen twee concurrenten. -- In 1844 in de *eerste zes maanden* reeds *minder* ontvangen dan in de eerste zes maanden van 1843 f 515,573,09; de lucht betrekt; hagelsteenen en opcenten!!! -- De stoomende kroonprins van Hanover is te Haarburg verbrand; voor 30,000 th. verzekerd. -- De heer H. S. Perrequier, te 's Hage, heeft een Koninklijk wapen, om de mot uit de kleêren te houden; door twee vorsten geoctroijeerd. Een pruikmaker tot koninklijk mot-uitdrijver verheven! dat volkje rolt toch aardig door de wereld. -- De Baron de B..... te Roermonde gearresteerd en te Luik vrijgesproken. -- Levensbijzonderheden van den Luit. Gen. Kraijenhoff, bij C. A. Vieweg, te Nijmegen. Tijl Uijlenspiegel in een nieuw pak, met 115 keurige platen, bij Leuwenstein, te Amsterdam. (H. B.)

Ingezonden Stukken.

Joodsche kerkelijke aangelegenheden.

Den 5. Julij dezes jaars nam de Minister der Hervormde Eeredienstem enz. eene beschikking, in substantie houdende: dat vermogende Israëliten welke, door den verren afstand hunner woonplaats van de Sijnagoge der *bykerk*, verhinderd worden aldaar de godsdienstoefeningen bij te wonen, tegen betaling van jaarlijks zeven gulden, als ledematen der *bykerk*, zullen worden aangemerkt, terwijl zij, die niet tot de minvermogenden behooren, en deze betaling weigeren, uit de gemeenschap der bijkerk zullen gesloten zijn.

Vroeger zou Z. E. zich hebben bepaald om alle vermogende, wanbetalende Israëliten, door middel van geregtelijke vervolging, tot voldoening te dwingen; thans wordt *uitsluiting* en *onthouding van voorregten* der *wanbetaling* tegenover gesteld; dus, « point d'argent point des suisses!"

Niet meer dan billijk; Nederland is een vrij, constitutioneel land; is de belijder der Israëlitische godsdienst niet *ex pacto* tot het onderhoud zijner Eeredienst verpligt, dan bestaat er geene magt, die hem tot eenigerlei bijdrage *dwingen* kan.

Het Provinciaal Geregtshof van Noord-Braband, met betrekking tot zijn gewijsde, in de zaak der Tilburgsche gemeente contra den heer FRANK, van hetzelfde beginsel uitgegaan; in de bovengemelde, ministeriele beschikking wordt een en dezelfde leer verkondigd, en het ware wel te wenschen haar, niet alleen bij de bijkerken, maar ook, zoo spoedig mogelijk, bij hoofd- en ringsijnagogen, in werking en uitoefening te zien.

Het tot dus verre opgevolgde dwangstelsel, hetwelk ieder' Israëliet godsdiensthalve, tot het dragen van kerkbelasting *dwingt*, ging nimmer van hoogerhand uit; het ondervond eindelijk geduchten tegenstand en viel in duigen. Nu kieze men, in navolging van Belgie, een ander en meer aannemelijken volgregel en zegge: hij die tot de kerk behooren en kerkelijke voorregten genieten *wil*, late zich, binnen zeker' tijd en onder zekere bepalingen, in de kerkelijke registers opteekenen, in welk geval hem eene jaarlijksche geldlaks wordt opgelegd; *wil* of verkiest hij *niet* tot de kerkelijke gemeente zijner woonplaats te behooren, dan getrooste hij zich de uitsluitend *en eene daarmede in verband staande behandeling by leven en sterven.*

Door dwangmiddelen wordt hier niets verkregen; dwang veegt kerk noch godsdienst, hij is terugstootend en baart wrok en verbolgenheid; op de vrije keus der leken gewerkt en men zal toenadering, eensgezindheid en broederschap bevorderen!

Wij juichen dus het beginsel toe, hetwelk wij in de meergemelde beschikking veropenlijkt vinden, en wenschen dat de impulsie zoo schijnbaar door het ministerie in deze gegeven, niet onopgemerkt en niet zonder goede gevolgen moge blijven!

Evenwel betreuren wij altijd die vrije hand welke het welgem. ministerie, zich steeds ongerept in de kerkelijke huishouding der Israëliten, bij uitzondering van andere gezindten, veroorlooft.

De Joodsche kerk in Nederland is de vreedzaamste van alle hare zusteren en kost den staat het allerminst; intusschen wachten de ministeriele departementen zich wel, *ongevergd*, eenige veranderingen of wijzigingen in de statuten dezer zusteren in te voeren; de Joodsche kerkreglementen daarentegen stonden van oudsher aan lappen en kalefaten bloot. Indien een kerkgenootschap binnen de palen der wetten blijft dan wordt iedere ministerieele bemoeijing, zelfs dan wanneer zij goede bedoelingen op het oog heeft, lastig en berispelijk.

Wij weten het; het algemeen ringreglement geeft het ministerie de bevoegdheid om hetzelve te amplieren en te altereren zoo dikwerf het daartoe vermeent grond en reden te hebben; maar men verlieze niet uit het oog, dat het departement eigendunkelijk en wederregtelijk, eerst in 1816 en naderhand in 1821, dat reglement heeft zamengesteld, zonder de authoriteit, welk tot deze zamenstelling bevoegd was, te hooren of te kennen. Uit dien hoofde beschouwen wij hetzelve als onwettig en niet verbindend. Een Arnhemsch ingezeten bevond zich eenmaal op het punt een pleitgeding, wegens uitkoop voor eene kerkelijke bediening, te winnen op het argument, dat de *Koninklyke* magt, en geenszins de bevoegde *kerkelyke* vereeniging, de statuten had daargesteld waaruit men tegen hem ageerde.

Wij wenschen Z. E. den Minister der Hervormde en Israëlitische Eerediensten voortaan iedere onnoodige, ongerepte bemoeijing in de kerkelijke huishouding zijner Israëlitische geadministreerden te zien vermijden.

Billijk zou Z. E. zich kunnen toonen, door rabbijnen en hunne weduwen het bezit van wedden en pensioenen te verzekeren en, wanneer 's lands welzijn het bestaan van het Israëlitische Seminarium te Amsterdam dringend vordert, ten minste de *gassidim* van de directie te verwijderen. Hoe zouden de heeren hervormden niet grommen en knorren, wanneer de opleiding *hunner* leeraren aan *afgescheidenen*, aan *separatisten* wierd toevertrouwd!

De hier ter spraak zijnde beschikking was verzeld van eene gedrukte naamlijst aller Israëlitische kerk- schoolbesturen etc. etc. binnen het rijk. Men heeft dus het drukken van den Israëlitischen *almanak*, die zeer wel bij PROOPS en VAN EMBDEN te Amsterdam te bekomen is, achterwege gelaten. In de naamlijst komt de Hoofd-Commissie als *Hoofd-Commissie* en niet als *Hoofd-Bestuur* voor. Wanneer men gedurende eene lange jaren-reeks zoo onbeschaamd gelogen heeft, als *de Israëlitische almanak*, op zekere plaats, dan behoort er veel wijsbegeerte toe om tot de waarheid terug te komen!!

Het rabbinaal collegie van examinatoren schijnt, voor het loopende jaar, niet belegd te worden. Het niet beleggen dezer beruchte vergadering wordt door sommigen aan de intrigue toegeschreven, waarvan in 1843, de brave heer SCHAAP van Amersfoort het slagtoffer werd. De heer SCHAAP, bijna zijn geheel leven, aan de beoefening der Joodsche godgeleerdheid en de wetenschappen hebbende gewijd, aspireert bij het evengemelde collegie naar examen en rang van rabbijns-candidaat; daar het evenwel *tegen de belangen der examinatoren streed* hem zijne goede, eerlijke oogmerken te doen bereiken, neemt men zekere (schijnvrome) handlangers in den arm; deze jagen den onnoozelen SCHAAP angst en vrees aan; door het entzettende *druipen* bedreigt en afgeschrikt, verbindt hij zich onder plegtige eede, eerst na twee jaar gebruik van rang en diploma te maken, wanneer zij hem worden verleend of toegekend. Zoo omhelst hij het schrikbeeld der magteloosheid; thans zwerft die ongelukkige in Duitschland rond, en alle de gevolgen *zyner* onmoed, en de listen zijner vijanden, komen knollend op hem neder.

Zie hier de eedformule welke SCHAAP gezworen heeft.

« De ondergeteekende verklaart bij deze eene plegtige gelofte te hebben afgelegd, en onder solemnele eede zich verbonden te hebben, met eene *schéwosa gnal dáás rabbiem*, welke eed hij, met alle gestrengheid der Israëlitische wet, vrijwillig, zonder door iemand daartoe aangemaand of gepersuadeerd te zijn, aflegt, om indien hem heden, door het rabbinaal collegie van examinatoren, den rang van *more* zal worden toegekend, van de vrijheid die hem gemelde rang verleent, geen gebruik te maken, gedurende de eerste twee navolgende jaren, welk tijdvak hij zal moeten doorbrengen bij een ten naam en faam bekend staande rabbijn, om zich daardoor verder te bekwamen en in het praktisch gedeelte der godgeleerdheid te oefenen; *wyders verklaart de ondergeteekende, zich dan nog eerst aan de goedkeuring van een der rabbynen van Nymegen of Leeuwarden* (twee Gassidim!) *of wel door een door* REIBENS (als weder een Gassidim) *te benoemen geleerde te onderwerpen*, of zij hem, na verloop dezer twee jaar, verklaren in staat te zijn een opperrabbinaat of assessoraat waar te nemen, en ingeval de ondergeteekende bovengemelden eed verbreekt etc. etc."

(Dan treffen hem zeker alle de vervloekingen van OVIDIUS!)

De heer SCHAAP is onderzocht, bekwaam bevonden en als rabbijns-candidaat gegradueerd; maar *hy* (*hy* NB.) bezit goede trouw, deugd, eer en godsdienstig gevoel genoeg om, in weerwil der *kolnidrys* van alle werelddeelen den *eed* getrouw te blijven en des noods zijn levenslot van denzelven afhankelijk te maken. Zeldzaam inderdaad, maar waarheid! Intusschen heeft Z. E. de Minister VAN NISPVELD, reeds eenigen tijd geleden, een onderzoek naar dezen jesuitenstreek ingesteld, hetwelk niet gunstig voor SCHAAPS belagers moet zijn uitgevallen, aangezien de suppressie van het rabbinaal collegie van examinatoren voor dezen loopenden jare, wel als eene aanvankelijke tuchtiging van hetzelve is te beschouwen, dewijl het blijkbaar de slechte Gassidimpraktijk niet heeft trachten voor te komen, en veel minder de gevolgen daarvan, door openlijke afkeuring of oplossing van den eed, heeft trachten te verijdelen. BLAISE.

MENGELINGEN.

Honderdjarig Woordenboek

VAN EENEN

ABYSSINISCHEN TAALKUNDIGE,

zoo als hij in zijne onnozelheid begreep, dat de woorden van zijn land eigentlijk handtastelijk moesten verstaan worden, zonder op derzelver klank acht te geven, en met houtsneeplaten voorzien, daar, waar hij zelfs met woorden derzelver waren zin niet goed kon uitdrukken. *A la societé pour la propagation des bon livres.* *A: Kairo*, 1741. Prijs, 4 drachmen, 30 paras.

Zie hier eenige proeven (1.)

Pag. 6. *Vryheid van drukpers.* Een gesel voor een boos geweten, voor willekeur en onbeschaamde leugens; wegwijzer voor dezulken, die het licht schuwen en het morgenrood eener betere toekomst.

Pag. 7. *Constitutie.* Zie op pag. 33 het artikel over nieuwe en oude haringen, en in het algemeen de geschiedenis van de haringvangst; het kaken en inzouten.

Pag. 13. *Vryheid.* Deze gelijkt op een' stommen, die gaarne spreken wil, doch door zijn natuurlijk onvermogen zoo lang daartoe buiten staat is, tot dat hem de tongriem gesneden wordt.

Pag. 71. *Oligarchie.* Heeft veel van waterzucht, die het ligchaam zoo lang doet zwellen, tot het barst, en zoo een morsigen dood sterft.

Pag. 104. *Vergadering van volksvertegenwoordigers* in Abyssinie. Hier ziet men eene houtsneeplaat, die waarschijnlijk bij vergissing hier is afgedrukt; want men ziet op een uitgestrekt, vet weideveld niets, als een ruimen stal met half slapende schapen en vossen, die elkander den staart likken en begeerig naar een kippenhok pinkoogen, alsmede naar eene mand met eijeren, welke niet ver van den ingang staat. Iets hooger, in het midden, zit eene uil, die van tijd tot tijd de oogen vestigt op een dozijn honden, die hier de wacht schijnen te houden. Het is in het oog vallend, dat deze trouwe dieren meestal vrij mager zijn, terwijl al het overige vee er vet en welgedaan uitziet. Een vos, die bij vergissing een dezer honden likken wil, wordt duchtig gebeten, waarop de overigen insgelijks hunne tanden toonen. Boven op een paal zit een groote vliegende hond, die met één gedeelte zijner geweldige vledermuis-vleugelen de sluimerende schapen, met nog eenige andere groote vogelen, naast zich bedekt, welke laatstgenoemden echter gaarne weder daaronder willen wegvliegen. Het schijnt, als vertrouwden zij hem niet veel. Het daglicht dringt door een groot gat in het dak, en schijnt dezen monstervledermuis zeer te hinderen.

Pag. 68. *Ridderordes.* Waren vroeger in vele huizen eene eerwaardige en deftige kleederdragt, en stonden in het hoogste aanzien. Sedert de belegering van Delhos en de bestorming van Knilt, onder de regering van den Emir, bijgenaamd: met den harigen maag, is derzelver oude waarde hier in Abyssinie wat gedaald. Zij zijn thans bij de Turken meer eene mode, en behooren tot een goed toilet, even als knevelwas en welriekende olien voor onze saletrekels. Zij, welke in dit opzigt nog verder gaan, hangen zich, uit overmaat van weelde, nog een geparfumeerde vossenstaart in den nek.

Pag. 25: *Openbare welstand en burgergeluk.* Weder eene houtsneeplaat, die stellig verkeerd geplaatst is. De zetter heeft gewis grooten haast gehad, en eenen corrector kende men daar zelfs niet bij name. Het prentje namelijk stelt eene kudde schapen voor, welke geschoren wordt. De herder schijnt niet veel verstand van den schapenteelt te hebben, want hij snijdt dikwijls zoo diep in het vel, dat het bloed er uit komt. Het dier wil daarom blaten, doch een handlanger houdt het den bek toe en roept: niet gekikt! (*Utr. Avondbl.*)

(1.) Hoe gelukkig leven wij toch hier, in het beschaafd Europa, waar men niet, even als in het barbaarsche Abyssinie, den zin der woorden verschillend opvat en uitlegt! Hoe gelukkig, hier, waar men ongeveinsd en opregt alleen denkt en handelt, zoo als men spreekt en schrijft!

DAGELIJKSCH BROOD.

Wat verstaan vele menschen toch onder *ons dagelyksch brood?*

Dáár komt een rijke baron en bidt:

« Geef ons dagelijksch brood!"

Het dagelijksch brood van dezen baron bestaat uit tien paarden, acht dienstboden, twintig honden, en op tafel vijf fazanten, zes flesschen champagne en acht dozijn oesters, etc.

Hier ligt een meisje op de knieën en bidt om « het dagelijksch brood." Dit dagelijksch brood bestaat uit vier jonge heeren, die haar het hof maken, en twee welmeenende minnaars; in een bal en schitterende armbanden, in medisance en coquetterie; in eene boa en eene plaats in de loge. Is dat ook dagelijksch brood?

Ginds bidt een arts om « dagelijksch brood;" dat is: twaalf zenuw-zinking-koortsen, drie patienten aan de galkoorts, vijf die een been gebroken hebben, en nog een dozijn, die aan de katharre lijden. Dit is nog een liefelijk *dagelyksch brood!*

Een advokaat bidt almede om « zijn dagelijksch brood;" ik zeg: om vier processen, twee echtscheidingen, drie criminele gevallen, eenen moord en zes à acht diefstallen. Zoude de Voorzienigheid ook zulk *brood* geven?

Een redacteur smeekt om « dagelijksch brood." Hiertoe behoort oorlog, pest, hongersnood, brand; een metselaarsjongen die van het dak valt, een verhongerd meisje, een kind, dat in het water gesmeten is, een zelfmoord enz. Dit zoude de Voorzienigheid geven?

Wat verstaan vele menschen dan toch door:

Geef ons heden ons dagelyksch brood?

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 17. Augustus. Sedert den 15. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

De Ceres, P. Nefors, Londen, stukgoed; Milton, J. Anderson, Rio Grande, stukgoed; l'Eclair, C. Repsen, St Ubes, zout; The Ranger, J. Frets, Arminius, J. Schauwen, beide Odessa, lijnzaad, Odin, J. Kigant, Buenos Aijres, huiden, Parsuit, J. Pachbam; Louise, C. A. Wallis, Dantzich hout, Mecca, J. G. Halmann, Rio Janeiro, koffij.

Voor Gend bestemd:

Jessie, W. Stobie, Koningsbergen, lijnzaad.

Voor Dordrecht bestemd:

The Edwin, J. Mathews, Swansea, ijzer.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Apparition, W. Jones, New-Castle, boomschors; Bendina, P. Reents, Hamburg, stukgoed.

BATH, den 8. Augustus. Gedurende de maand Julij 1844, zijn aan het Kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en Betaling alhier, de navolgende schepen

Ingeklaard: 5 met pot- en volaarde, 2 met gebakken steen, 36 met ballast, 2 met tarwe, 2 met Rogge, 1 met boekweit, 7 met gerst, 5 met ongezaagd hout, 6 met brandhout, 1 met duigen, 4 met houtwerk, 1 met huiden, 5 met kalk, 90 met steenkolen, 1 met houtskolen, 1 met krijt, 1 met manufacturen, 5 met meubelen, 7 met hard- en straatsteen; 1 met marmer, 75 met zinksteen, 57 met stukgoed, 3 met hennipzaad, 6 met Koolzaad, 2 met lijnzaad, 2 met ankers en kettingen, 1 met passagiers, 35 ledig; te zamen 340 schepen, waarvan 232 onder Nederlandsche en 108 onder Belgische vlag, alsmede 398 ledige visch- en mosselschuiten en 94 stoombooten.

Uitgeklaard: 2 met aardewerk, 1 met Dakpannen, 9 met Haardasch, 5 met boonstrooasch, 11 met biezen en hoepen, 7 met gerst, 9 met haver, 1 met parelgerst, 2 met groenten, 4 met hooi, 1 met masten, 1 met ongezaagd hout, 4 met brandhout, 1 met rijshout, 2 met houtwerk, 4 met kaas, 1 met meubelen, 1 met riet, 1 met bindrottingen, 1 met rijst, 5 met ongemalen tufsteen, 1 met stoomwerktuigen, 25 met stukgoed, 1 met levertraan, 2 met vaatwerk, 1 met gehekeld vlas, 12 met droogevisch, 5 met wol, 1 met canariezaad, 2 met passagiers, 224 ledig; te zamen 343 schepen, waarvan 255 onder Nederlandsche en 88 onder Belgische vlag, alsmede 423 schuiten met visch en mosselen en 53 stoombooten.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.